

ТЕМА ... ?

POST SCRIPTUM

ISSN 2466-2712

ОГЛЕДАЛО

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА СРЕДЊИХ ШКОЛА

99999. БЕОГРАДСКО ОГЛЕДАЊЕ

ПОЕЗИЈА • КРАТКА ПРИЧА • ЕСЕЈ

БЛАГОВЕСТ

ОГЛЕДАЛО, бр. ∞ (n/n+1)

ΟΓΛΕΔΑΛΟ

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ (ИЗВЕСНОГ) ПРОФЕСОРА

Ко уме боље да црта него да лаже, одмах ће нам признати: није лако овладати цртањем портрета.

Размислимо: Да би цртач-великан био савршено сигуран у своју величину, колико тек огромна мора бити његова цртачка вештина, како би њоме заслужио толико самопоуздање? Његова рука, док црта, хитрија је од његовог ока, око је за длану, или сигурно бар за трепавицу брже од мисли, али ипак је вештина та која мора бити бржа од свих њих и од свега тога! Она свуда мора да стигне једина и прва, па кидише, претиче, жури, кида, надима се као квасац, расте као брдо, заклања читав видик и тако својом дугом сенком гута прво портрет, па портретисту, и (ако се на време на предомисли!) и несрећника који се портретисању подвргао.

Зато, како никако не доликује да сам себе величам као лажова, а тек никако као цртача, предложићу да портрет *извесног професора* скицирамо заједно. И предложићу да почнемо овако:

Ако (грешком?) верујемо евиденцији Гуглове електронске поште, прочитаћемо да сам први број **ОГЛЕДАЛА** запаковао за штампу 25. септембра 2015. године. Затим ћемо (ово је вероватно већ друга грешка) израчунати да су од тада прошла тек две хиљаде шестсто деведесет и три дана.

И када једном пођемо тим погрешним путем - нећемо моћи да станемо. Ићи ћемо даље, ту ћемо цифру поделити са бројем дана у години, машићемо се и за калкулатор, укротићемо разломке, па ћемо, након свих тих децималних места, завршити у потпуној заблуди - убеђени да се Радивоје Благојевић и ја овим часописом бавимо, мање-више, или чак више-мање: седам и по година.

Истина: грешка је очигледно груба.

Али је зато и смешна, и баш никако није страшна! Јер, тако би могао да погрешити и лаик, па како тек онда неће један поносни и узорни рачунџија, одликаш Математичке гимназије!

ОГЛЕДАЛО

Покушајмо, зато, испочетка:

1. Ако зажмуримо на једно око, како бисмо видели боље...
2. Па и другим оком сасвим зачкиљимо, да бисмо једва прочитали најситнија слова...
3. Приметићемо да је први број **ОГЛЕДАЛА** објављен за школску 2014/15-ту,
4. Па се зато та, четрнаеста, рачуна као ГОДИНА ПРВА.
5. Склопимо очи сасвим, да бисмо бројали „у себи“:
Следећа је, петнаеста, ГОДИНА ДРУГА...
- 6, 7, 8... И брзо, пре него што за тренутак поново отворимо очи, схватићемо да је и ова текућа, школска, двадесет друга-трећа већ готово при крају, уосталом, и ова је зима била веома топла, у децембру није било снега, ево још пар хладних дана до Ускрса-првог-маја ... и гле! – ево већ краја другог полугодишта, другог семестра, другог степена... па и свега *gruioi*.

Отворимо нагло очи, и видимо јасно: **ОГЛЕДАЛО** излази целих, брат-брату: **ОКРУГЛИХ ДЕСЕТ ГОДИНА!**

Широм отворених очију, вратимо се сада нашем тек започетом портрету. Нацртајмо, за ту округлу цифру, за ту прву деценију - један круг. Да прославимо како се лако заокружило оно што се у тих десет година лако заоркужити могло!

За разлику од много тога другог, што се баш никако не може заокружити. Свега оног што је било превише четвртасто и ћошкасто, и превише оштро и превише грубо да би могло да стане у лакоћу којом се црта једна кружница. Свих оних накомстрешених, пред чијим су се оштрим оком коцкице тако лако сложиле, и међу њима оних најоштроумнијих, који су приграбили остатак сваког дељења и постругали то мало злата из сваког златног пресека. Не будимо ни према њима преоштри: неће им бити лако по ћошковима стотина и стотина хиљада квадрата у којима су се скоцкали, којима су нас опколили, обзидали и оградили, заклонивши нам, на први поглед, комплетан видик.

Па ипак, у **ОГЛЕДАЛУ** се и даље нешто види. И то нешто *сасвим груо*:

Види се да нас свако, па и наизглед занемарљиво одступање од правог пута – води укруг.

Види се да ако заокружимо, закотрљамо и заоблимо сва слова азбуке у једно те исто кружно слово, **О**, њиме ће и даље почињати и њиме ће се и даље завршавати - **ОГЛЕДАЛО**.

Види се да се, ако пребрзо идемо напред, све што видимо у **ОГЛЕДАЛУ** нагло удаљава, хита уназад, наизглед се умањује и мути.

ОГЛЕДАЛО

И види се, док бројимо године у огледалу, да као што се ни ми, људи, током протеклих десет година нисмо сви једнако понели, тако се ни сви бројеви, када остану иза нас, не понашају исто.

Баш бројеви нашег **ОГЛЕДАЛА** ту су посебни. Можда су сви очигледно реални. То знате јер баш јадан такав број сада држите у руци. Али ти су бројеви још свакојаки! Они су и рационални. И ирационални. И комплексни и имагинарни, и природни и над-природни и велики и мали... Гледано из далека, могло је да их буде двадесет. А могао је то да буде и само један једини, округлао број.

Само онај ко баш ништа не схвата, закључиће да је тај округли број, тај круг - нула.

А ко је бар неки од тих бројева прелистао, не-дај-Боже прочитао, или чак у сам тај број нешто унео, дописао (!), путем тог броја нешто саопштио, увидео или обзнанио - тај ће одмах све разумети.

И схватиће да на тај исти начин можемо завршити и започету скицу за портрет *извесној њрофесора*. И да можемо бити веома задовољни већ тим једним јединим кругом који смо нацртали. Јер већ тај круг ће бити различит од свих други кругова које би превише ревностни математичар прогласио сличним.

Баш у том кругу ће блеснути зеница ока са заштитног знака извесне галерије, која се простире читавом дужином кулоара. Тај круг ће у себи сачувати сву сложену оптику којом нас посматра објектив фотографа-зналца. Тај ће се круг лако дати и у покрет, па ће на географској карти лако повезати и више градова, република садашњих и бивших, али и то само да би потом измакао шестару збуњеног ученика геометрије, па повезао у тим градовима једном истом савршеном кружницом и многе школе, и у тим истим школама још и многе друге градове и у тим градовима толике ђаке, и професоре, и људе... А ако су му се на путу нашли и неки директори, једно је сигурно: није их могло бити мање од двадесет!

На крају, кружићемо тако за њим, и слабо ће нам шта бити јасно. Док нас слично звучање речи не наведе на закључак (наводно погрешан - каква бесмислица) да је и сам круг, *circulus*, своје име добио баш по тој траси, путу, *curriculum*-у, коју описује глава шестара или небеско тело у својој кретњи. Схватићемо тада, да у случају овог мог, извесног, професора, ни његов *CV* нема смисла потраживати или наводити у таксативној, конвенционалној и провереној форми. Али да га зато можемо прочитати, уз нешто воље и пажње, из тешко ухватљиве вибрације *свеже исцрпане* кружнице.

Лука Тилингер

технички уредник

ОГЛЕДАЛА

ОГЛЕДАЛО

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373. 5(497. 11)

ОГЛЕДАЛО: часопис ученика и професора
средњих школа / главни и одговорни уредник
Радивоје Благојевић. - 2014/2015, бр. 1-. - Београд:
Информационо друштво Благовест, 2015- (Београд:
Службени гласник). - 24 cm

Тромесечно. - Текст на више светских језика.
ISSN 2466-2712 = Огледало (Београд)
COBISS. SR-ID 217496332

Анатомија ОГЛЕДАЛА 2023
Идеја: Радивоје Благојевић
Реализација: Лука Тимингер